

naar først Udløbet bliver flyttet en Del længere mod Nord, saa vil Strømmen blive betydeligt stærkere, thi ved det forlængede Løb er Faldet blevet formindsket. Her er det særlig Fisserne, der maa tages Hensyn til, og saa Forholdene i Ringkjøbing Fjord. Forholdene ved Skjendalen skal jeg ikke omtale, de ere omtalte af en tidligere æret Taler. Det, det altsaa kommer an paa for Beboerne derovre, er at faae bevaret deres kostbare Kyst, at Engene ved Ringkjøbing Fjord kunde blive noget mere beskyttede, og at Fiskeriet kunde blive ophjulpet til det, det burde være. Det kunde blive ganske anderledes, end det tidligere har været, men Forholdene have ført med sig, at Fisserne have maattet flytte bort fra Sagen, og jeg har flere Gange, naar jeg har særdeles derovre, været Vidne til, at der i den allerbedste Fiskeetid staa en Række Fiskerhytter tomme, som have været brugte i tidligere Tider.

Der er en anden Sag, som jeg ogsaa skal omtale, siden jeg har hørt, at flere ærede Medlemmer have udtalt sig om noget lignende, det er nemlig om Opførelse af Kirker. Det lader jo til, at ogsaa den høitærede Minister i de senere Aar særlig har havt sin Interesse henvendt paa at hjælpe til Opførelse af Kirker. Der er et af de allerstørste Sogne paa Vestkysten, som jeg veed, har søgt Ministeriet i en Række af Aar, endogsaa før den nuværende ærede Minister kom til at sidde paa den Plads; men der er ikke kommet noget Resultat ud af det. Der var nogle Banskkeligheder, sagde man den første Gang, der var Tale om et Andragende, det var med Hensyn til Ordningen af Tiendeforholdet. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at de Folk derovre i dette meget vidtstrakte Sogn ikke have ladet Tanken hvile, men de have arbejdet trostigt væk i Haab om, at der skulde komme Tider, hvor man ogsaa vilde se til dem. De ere blevne ved med at strabe Penge sammen, saa at de nu have mellem 6 og 7,000 Kr. ikke alene til Bygningen af Kirken men ogsaa til Sikringer af Vedligeholdelsen. Forholdene ere jo der saaledes, at der ganske vist ikke er ret mange Steder, hvor de ere værre, hvor man i et saa stort Sogn har $1\frac{1}{2}$ til 2 Mil til Kirken. Naar man nu ser paa, at en Befolkning gjør en saadan Alvor af Sagen og arbejder saa ivrig paa at samle de fornødne Penge, forekommer det mig ogsaa, at der er Grund for Staten til at træde til med sin Hjælp der som andre Steder. Det Størpolitiske, som flere Medlemmer have udtalt, at de ikke vilde komme ind paa, skal jeg heller ikke komme ind paa. Jeg er enig med

den ærede første Taler, der begyndte denne Finantslovsbehandling, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgtr. (Holtstein), at der ikke er Udsigt til en Forstaaelse, og jeg vil tilføje, at naar der er Tale om Forstaaelse, maa det være Fællesforstaaelse af alle Lovgivningsmagtens Faktorer om Grundloven. Saalænge der ikke er nogen Fællesforstaaelse, tror jeg ogsaa, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Wojfen) sagde for et Par Aar siden, at det er ønskeligt at forhandle. Iffor gif vi med til at bevilge en rundelig Finantslov, fordi, sagde man, vi vilde give Landstinget Betidlighed til at komme overens med os. Vi vilde tilbyde Landstinget en Finantslov, som var rigelig i alle Maader, og som det af flere blev tilstaaet var den rigeligste, der nogen sinde er bevilget af dette Thing. Men ærede Medlemmer vide jo, hvorledes det gif dette rigelige Finantslovsforslag oppe i det andet Thing. Der er vist ikke et eneste Finantslovsforslag blevet modtaget saaledes af et Thing som dette, siden vi fik vor Grundlov, idet der blev sagt om dette Lovforslag, at det ikke engang kunde bruges som Grundlag for videre Forhandling, men at man kun vilde behandle det, fordi man vilde give Regjeringen nogle Vint. Det tydede ikke paa, at man i det andet Thing ønskede Overenskomst med dette Thing. Jeg kan ikke knytte noget Haab til, at dersom man i Aar atter vilde gjøre sine Tilbud ydmygt baade for den Ene og den Anden og rigeligt for den Ene og den Anden, at der virkelig kan komme noget Resultat, som Alle kunde være tjente med, netop paa Grund af det, at der skal en Fællesforstaaelse til, før Noget virkelig kan fremmes; der skal en Fællesforstaaelse til mellem Lovgivningsmagtens Faktorer, en Fællesforstaaelse af Grundloven, af alle dens Paragrafer fra den ene Ende til den anden.

Beth: Dersom der er Noget i Verden, som det høie Ministerium i sin lange Regjerings Tid særlig har skænket sin Opmærksomhed, saa tror jeg, det er Fiskeriet. Derom vidne ikke alene forskjellige Lovforslag, som om dette Emne ere forelagte af Regjeringen i Aarenes Løb, men derom vidne tillige de Bevillinger, der ere søgte paa Finantslovsforslaget Aar efter Aar og da ogsaa paa det, som nu foreligger. Man finder der af Bevillinger, som søges, til Fiskeriet i Almindelighed 25,000 Kr., som Tilskud til den hele Landet omfattende Forening til Forsikring mod Tab ved Søstade paa Fiskebaade og Fartøier 20,000 Kr., til Forsøg med Søhundefangst 2,000 Kr. foruden flere an-